

VROUWENGEHEIMEN

P

aula: "Een tijdje geleden kwam ik een oude vriend tegen in de kroeg. Hij was veranderd sinds de laatste keer dat ik hem zag. Hij vertelde dat hij

ziek was geweest en dat hij nu een stoma heeft. Het was voor hem heel moeilijk om een relatie te vinden, zei hij. Zo moeilijk dat hij soms behoorlijk depressief kon worden. Ik vond het echt vervelend voor hem. Iedereen heeft toch recht op een geliefde en lekker vrijen? Een week nadat ik hem was tegengekomen, las ik een advertentie in de krant van het bemiddelingsbureau FleksZorg. Ze zochten mensen die gehandicapt willen helpen met hun seksuele behoeften. Door de schrijnende situatie van die vriend was ik gaan nadenken. Hij komt nog in de kroeg, maar er zijn zoveel mensen die nooit naar zo'n uitgaansgelegenheid durven te gaan. Doordat ze er 'anders' uitzien is het veel moeilijker om een relatie te krijgen, laat staan om een keer seks te hebben. Toen ik die advertentie zag, dacht ik: dit wil ik proberen. Ik wil die mensen helpen. Een maand later stond ik

'Ik help gehandicapten met hun seksuele behoeften'

met gierende zenuwen voor de deur van mijn eerste klant. Ik heb het niemand verteld. Ik was bang dat het niet begrepen zou worden. Ook mijn vriend Sander weet van niets. Hij weet wel dat ik bij FleksZorg werk, maar denkt dat ik de intake-gesprekken voer. Ik vind het vervelend om het geheim te houden voor Sander, want ik zou er graag met hem over willen praten. Ik maak namelijk heel droevige, maar ook mooie dingen mee. Zo was ik bijvoorbeeld bij een man die nog nooit zijn eigen penis heeft gezien doordat zijn nek vergroeid is. Met een spiegel hebben we hem samen voor het eerst bekeken.

Voordat ik naar een man ga die mij heeft besteld, weet ik alles over hem. Ik weet hoe hij eruitziet, wat zijn handicaps zijn en waarom hij ons heeft ingeschakeld. Mijn eerste cliënt was in de veertig, mankeerde van alles en hij had nog geen enkele seksuele ervaring. Aan dat laatste wilde hij wat doen. Eerst schakelde hij de huisarts in die hem doorverwees naar een seksuoloog, waar hij vervolgens een aantal opdrachten kreeg. 'Koop een pakje condooms' was de eerste. Hij kwam terug met tampons. De volgende opdracht was: 'Verwen jezelf eens lekker'. Die man is nogal gesteld op aardbeienjam en het gevoel was dat hij voor deze opdracht zijn penis lekker insmeerde met zijn favoriete lekkernij: jam. Toen ik dit hoorde, wist ik niet of ik moest

lachen of huilen, maar het is natuurlijk ontzettend triest. Ik heb uitgebreid de tijd voor hem genomen en vooral veel met hem gepraat. Ik heb uitgelegd hoe hij zichzelf wel kan vervennen en hoe samen vrijen werkt. Die avond is hij voor de eerste keer in zijn leven klaar gekomen en dat was voor ons allebei ontzettend emotioneel. Toen ik na twee uur de deur uitliep, voelde ik voldoening. Ik had hem echt kunnen helpen. Mensen met een handicap kunnen op allerlei gebieden hulp krijgen, ik zorg voor hun seksuele gevoelens. Ik zie mezelf niet als prostituee, maar als seksverzorgende.

Over het algemeen vind ik dat het uiterlijk van mijn klanten best meevalt. Misschien komt dat ook omdat ikzelf veranderd als ik werk. Ik heb een andere naam, ben een paar jaar jonger en voel me spontaner. Er zijn wel eens complicaties. Als iemand hartbewaking heeft moet ik heel voorzichtig zijn. Voor je het weet, gaan de ballen rinkelen en staat de complete verpleging in de kamer. Dat maakt het werk soms lastig.

Ik doe dit nu een half jaar. Je kunt bij ons kiezen tussen echt intiem of alleen knuffelen. Vaak bestellen mensen intiem, maar blijkt alleen knuffelen al voldoende te zijn. Want ook dat hebben ze al heel lang niet gedaan. Er is enorme behoefte aan het werk dat ik doe. Juist voor deze mensen is het zo fijn als ze zich af en toe kunnen ontladen.

Ik ben niet bang dat mijn vriend dit ontdekt, het is altijd ver van mijn eigen woonplaats. Als hij erachter komt, denk ik dat hij onze relatie verbreekt. Het is natuurlijk fout om tegen hem te liegen, maar aan de andere kant vind ik mijn werk nuttig. Ik zie het ook niet als vreemdgaan. Toen Sander en ik pas een relatie hadden, heb ik een keer in een dronken bui met een ander gezoend. Ik voelde me daar zó schuldig over dat ik alles aan Sander heb verteld en het heb uitgemaakt. Hij heeft er toen voor gezorgd dat het weer goed kwam tussen ons. Voor mij is zoenen met iemand die ik ken intiemer dan seks hebben met een gehandicapte.

Ook tegen familie en bekenden durf ik niets te zeggen. Ik ben bang dat mensen het niet zullen begrijpen. Onterecht volgens mij, want wat is er mis mee als er iemand naast je komt zitten, je over je rug wrijft, een zoenje geeft of je omhelst? Als dat vaker zou gebeuren, zou ik lang niet zoveel werk hebben." ■

Paula (40) woont samen met Sander (39). Ze werkt naast haar werk bij FleksZorg bij een bank en heeft twee kinderen. Kijk voor meer informatie over het werk van Paula op www.FleksZorg.nl.

Heb je ook een geheim dat je aan Flair wilt vertellen? Mail naar flair@sanoma-uitgevers.nl of schrijf naar Flair, postbus 1820, 2130 JE Hoofddorp.